

‘Geachte minister, kunnen wij eens praten?’

Geachte mevrouw de Minister van Onderwijs,

We hebben elkaar nog nooit ontmoet, maar wel een keer gesproken. Destijds toen ik nog advocaat was van Judion, een stichting voor juridische dienstverlening onderwijsrecht, heeft u mij gebeld. U had juridisch advies nodig. Als wethouder van Den Haag was u van plan om een nieuwe school op te richten in een achterstandswijk. Een mooi plan was het, dat is wat ik mij herinner. Helaas waren er beren op de weg; belangen van anderen die bij de oprichting van de school in de weg dreigden te staan. Tot uw frustratie dreigde uw plan om goed onderwijs naar de kwetsbare kinderen in de wijk te brengen, te mislukken. U had advies nodig over uw rechten als wethouder en het was lastig om iemand te vinden met kennis van zaken.

Helaas mocht ik u niet helpen. Als advocaat van een stichting moest ik werken binnen de doelstelling van de stichting en die was beperkt tot de juridische bijstand aan leerlingen, studenten en hun ouders. U was bestuurder en u viel niet onder de doelstelling van mijn werkgever. Ik herinner me dat ik u heb doorverwezen naar de Stichting voor Persoonlijk Onderwijs (SvPO), een stichting die de laatste jaren vele scholen heeft opgericht en op creatieve wijze zorgt voor meer variëteit in het onderwijsaanbod. Een ervaren speler in het veld. Of u aan die verwijzing iets heeft gehad, weet ik niet.

Dat u destijds bij mij terecht kwam, is niet verwonderlijk. Onafhankelijk advies op het gebied van het onderwijsrecht is schaars. De meeste onderwijsjuristen richten zich op ondersteuning van de schoolbesturen. De positie van een leerling en van een wethouder is een andere.

**“ DAT GEVOEL
OP GLAD IJS TE STAAN,
DAT IS DE POSITIE
VAN VEEL OUDERS**

Hoewel lang geleden, hoop ik dat u zich dat moment nog herinnert. Dat gevoel op glad ijs te staan en niet goed weten hoe nu te handelen. Dat is de positie van veel ouders in het onderwijs als hun kind struikelt. Ze staan soms voor zeer grote dilemma's, zitten aan volle tafels met vele deskundigen en weten niet wat hun

rechten zijn. Al vele jaren stroomt mijn mailbox over door vragen van wanhopige ouders. Objectieve informatie voor ouders is schaars of te duur.

Het is echter niet mijn taak, maar de taak van de overheid om *informatie over en begeleiding bij onderwijs- en beroepskeuze voor alle kinderen beschikbaar te stellen en toegankelijk te maken*, zo bepaalt het Kinderrechtenverdrag. Daarom deze brief aan u. Kunnen we eens praten? Nu heb ik u nodig. <

Onderwijsjurist **Katinka Slump** geeft in haar columns inzicht in de complexe wet- en regelgeving van het Onderwijsrecht en wat die regels voor gevolgen hebben voor het recht op onderwijs van leerlingen en de rol daarbij van ouders.